

Theoretical article

ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА И ОПИТ В ОБУЧЕНИЕТО НА СТУДЕНТИТЕ ПО ПСИХОЛОГИЯ. РАЗГОВОР С ПРОФ. Д.П.С.Н. ЛЮБОМИР ГЕОРГИЕВ

CHALLENGES AND EXPERIENCES IN TRAINING PSYCHOLOGY STUDENTS. CONVERSATION WITH PROF. DOCTOR OF SCIENCES LUBIMIR GEORGIEV

Assoc. Prof. Stoil Mavrodiev, Ph.D., D. Sc.

Department of Psychology, SWU “Neofit Rilski”, Blagoevgrad, Bulgaria.

e-mail: stoil_m@swu.bg

Резюме

В текста, чрез метода на интервюто (един от основни методи в историята на психологията), се представя личността и делото на доайена на българската психологическа наука – проф. д.п.с.н. Любомир Георгиев. Подчертават се основни моменти от неговата богата творческа биография и приносът му за развитието на психологията в България, (в частност – в ЮЗУ). Специално внимание е обърнато на неговия богат преподавателски опит и работата му със студенти. Проф. Георгиев споделя своите мисли относно практическото обучение и подготовката на бъдещи психолози, както и важността на формирането на компетентности чрез използването на казуси в обучението, целенасочено наблюдение и други методи.

Ключови думи: проф. Любомир Георгиев, психология, понятие за число, психика и здраве

Abstract

In the text, through the method of the interview (one of the main methods in the history of psychology), the personality and work of the doyen of the Bulgarian psychological science - Prof. Lyubomir Georgiev is presented. The main moments of his rich creative biography and his contribution to the development of psychology in Bulgaria (in particular - at the SWU) are highlighted. Special attention is paid to his rich teaching experience and his work with students. Prof. Georgiev shares his thoughts on the practical training and preparation of future psychologists, as well as the importance of forming competencies through the use of case studies in training, targeted observation and other methods.

Keywords: prof. Prof. Lyubomir Georgiev, psychology, concept of number, psyche and health

Представяне:

Проф. д.п.с.н. Любомир Стоев Георгиев е един от доайените на психологията в България, в частност и на катедра „Психология“ при Югозападен университет „Неофит Рилски“.

Роден е на 13 март 1930 г. в София. Завършва гимназиалното си образование в Пета мъжка гимназия в София. През 1949 г. е приет за студент по педагогика в Софийския

Mavrodiev, Stoil

университет „Св. Климент Охридски” и през 1953 г. се дипломира с отличен успех. Още като студент е назначен за учител в Трета вечерна прогимназия „Максим Горки“, където преподава български език, история и др. учебни предмети.

През 1957 г. чрез конкурс е изпратен за аспирант (докторант) в Русия (тогава СССР). Тъй като е възпрепятстван да разработва тема по педагогика, избира да пише дисертация по психология и така се запознава с големия руски психолог П. Я. Галперин, който му стана научен ръководител. Темата на дисертационния труд е „Формиране на понятие за число у деца от предучилищна възраст“; който защитава блестящо през 1960 г.; получава много висока оценка за работата си от големите руски учени – психолози: проф. А.В. Запарожец, проф. В.В.Давидов, А. Усова, проф. Д.Б. Елконин и др.

През 1961 г. постъпва за научен сътрудник в Педагогическия институт „акад. Т. Самодумов” към Българската академия на науките (след време Институтът е прехвърлен към Министерството на просветата и преименуван в Научно-изследователски институт по образованието). След това е освободен от института и е изселен е от София за две години тъй като получил брошури с прокитайско съдържание, които не е предал на съответните органи на властта. В това време е директор на училище в провинцията и продължава своето научно развитие. През 1969 г. се завръща в София и става директор на 37-мо училище. През 1970 г. отново е назначен в Научно-изследователския институт по образованието - в секцията по психология. През 1974 г. е избран за старши научен сътрудник – втора степен, през 1982 – за научен сътрудник първа степен; през 1989 г. става доктор на психологическите науки.

От 1977 г. до 1988 г. е директор на Научно-изследователски институт по образованието.

Участва в редколегиите на няколко списания: „Начално образование”, „Народна просвета” (по-късно „Педагогика”) и сп. „Семейство и училище”.

Редица години е бил член на „Специализирания научен съвет по педагогика и психология” към Висшата атестационна комисия (ВАК).

Проф. Л. Георгиев изнася много лекции в различни градове и села по линия на Дружество „Г. Кирков”. Бил е на обмяна на научен опит в Русия, Полша, Чехословакия, Германия, Унгария, Виетнам, Куба, а по линия на ЮНЕСКО - в Англия и Турция.

За своя научен принос е награден с ордени „Кирил и Методий“ - втора степен и „Червено знаме на труда“ – златен; награден е със златна значка на Дружество „Г. Кирков“, както и с медали и грамоти.

Преподавателската кариера на проф. Георгиев в ЮЗУ започва през 1994 г., когато е назначен на длъжността професор. В този университет преподава повече от 20 години, като е чел лекции и в други университети. В ЮЗУ е чел няколко лекционни курса: Възрастова психология, Възрастова и педагогическа психология, Еволюционна психология, Професионална дейност на психолога, Психика и здраве и др. Бил е ръководител на катедра „Психология“. По негово предложение започва издаването на сп. „Психологическа мисъл“ и той е първия главен редактор; днес списанието е индексирано в СКОПУС. Бил е председател (пет мандата) на секция „Педагогика и психология” към

CHALLENGES AND EXPERIENCES IN TRAINING PSYCHOLOGY STUDENTS. CONVERSATION WITH PROF. DOCTOR OF SCIENCES LUBIMIR GEORGIEV

Съюза на учените в България; почетен член е на СУБ. Към настоящия момент публикува във вестник „Учителско дело“ (Мавродиев, С., 2010, с. 34-36).

По отношение на своето дълголетие проф. Георгиев допуска, че то се дължи на няколко условия: целеустременост и отдаденост на работата, физическата активност, контакта с природата, редовни физически упражнения, алтруистична нагласа, позитивизъм в общуването (Рангелова, Е., 2020).

Интервю:

С. М.: Проф. Георгиев, кои са основните моменти от преподавателската и научна Ви работа в ЮЗУ?

Проф. Георгиев: Повече от двадесет години съм преподавал психология в Югозападния университет „Неофит Рилски“. За потребностите на специалност „Психология“ написах няколко учебника, които бяха издадени, а след това преиздавани, от университетското издателство. Това са: „Еволюционна психология“ (1998 г.), „Психология на възрастните“ (2003 г.), „Психика и здраве“ (2008 г.), „Професионална дейност на психолога“ (2008 г.). Чрез съдържанието им се стараех да будя интереса и вниманието на студентите, да ги обогатявам със съвременни знания и умения, да израстват като добри специалисти. В занятията постигах присъствие и активност на студентите, емоционална приобщеност, удовлетвореност.

С. М.: Какво Ви правеше впечатление в съвместната работа със студентите? Какво беше важно в работата Ви?

Проф. Георгиев: Освен удовлетворението от взаимодействието със студентите, все пак изживявах някакво вътрешно недоволство от себе си.

В не малка част от учебната подготовка, студентите участват в занятията като обекти на възприятия и въздействия. Искаше ми се да се увеличат позициите им на субекти в занятията и в дейности извън тях. Да търсят, да проявяват инициативи, да предвиждат, да съставят хипотези, да анализират, оценяват, да внасят корекции, допълнения, да се осъществяват като самостоятелно действащи лица и в тези процеси да се обогатяват и развиват, допълнително да извисяват своите творчески възможности, по-нататъшно професионално утвърждаващи се като опитни специалисти психолози, обичащи своята професия и високо оценявани от обществеността.

Още в младежките години, ми правеше впечатление, че децата внимават и възприемат общувания, поведения, дейности на родителите, но щом се освобождаваха, проявяваха себе си: тичаха, скачаха, гонеха се с другарчета т.е. проявяваха свои инициативи, изпитваха приятни чувства, напредваха в своите умения и способности.

Логиката на обектни проявления и по лични желания - субектни, се оказва присъща на младите поколения от всички възрасти. Констатирах я и при студентите - психолози. След учебните занятия и те предприемаха лични социални дейности. Разгръщаха активности, усъвършенстваха в определени посоки своите личности.

Mavrodiev, Stoil

Щеше ми се, занятията в учебните часове да се съпътстват и от избирани от студентите дейности, В тях те да се изявяват като главни действащи лица - инициатори, организатори, конструктори, оценители, предприемащи разширявания, задълбочавания, усъвършенствания на своята подготовка и развитие. Оказа се, че това е желано и от студентите и полезно.

С. М.: Как мотивирахте студентите и поддържахте техния интерес, какви методи използвахте?

Проф. Георгиев: В учебни часове изказвах някаква идея, която харесваше на студентите и те по своя инициатива, поемаха разработването и изпълненията ѝ.

Веднъж споделих, че хората имат психологически проблеми и потребности от тяхното опознаване и решаване, че подобни дейности са съществена функция на психолога. В усилията и подходите му той натрупва психологически познания, опит, способности. Това беше достатъчно, студентите да поемат инициатива. Събираха се по двама – единият „пациент“, а другият – „психолог“. Разработвах казуси. Почти всяка двойка от студентите разработвах казус, с който искаха да се изявят в курса, да проявят творческа способност за разрешаването му и с това да допринесат за качествено изявяване на необходимата способност.

Предвиждаха как да посрещнат желаещото лице за консултация? Как да разговарят с него, така, че да го приобщат към ситуацията, емоционално предразположат да сподели проблема, който го вълнува. Проектирах варианти на постъпване. Пожелаха в началото на учебните занятия, да се заемат с намиране на оптимален отговор на осъществявана инициатива. Отзовах се на желанието.

Студентите в курса проследявах хода на намиране оптимално целесъобразен отговор на разглеждания казус. След изпълнение на замисленото, коментирах, анализирах, давах предложения. Искане, следващи пъти, новите двойки „клиенти“ и студенти „психолози“ да се изявяват на все по-високи равнища на постижения.

Радвах се, че курсът по психология няма да завършва с един психологически труд на студента в края на следването, а ще се съпътства от научни изследвания, които ще извисяват психологическата подготовка. Доволни бяха и студентите. Очаквах с нетърпение съпътстващите свои научни изяви. Курсът по психология се отличаваше с укрепващо единство, удовлетвореност, самочувствие, желаниа за присъствия и изявявания, висок ръст на напредване.

Влезли в роли на клиент и психолог, студентите съгласуваха текстовете с потребното поведение. Това позволяваше на обсъждащите да оценяват доколко съдържанието на ситуацията се съпътства от адекватни начини на постъпване. Изпълняващите ролите, проявявах артистичност и това будеше приятни преживявания у наблюдаващите.

За илюстрация на дейността, ще си позволя да представя два казуса:

1. Казус. В двойка - клиент и психолог, клиентката споделя: „ Случи ми се на мен да разбера, какво е усещането, за което бях толкова слушала, „да си майка“. Родих малко, беззащитно и според мен, много красиво дете. Истинска радост за нас със съпруга ми.

CHALLENGES AND EXPERIENCES IN TRAINING PSYCHOLOGY STUDENTS. CONVERSATION WITH PROF. DOCTOR OF SCIENCES LUBIMIR GEORGIEV

Още в първите дни дойде майка ми, с която винаги съм се разбирала много добре. Знаех, че тя ще един от най-развълнуваните хора на света, заедно с мен. Тя живееше далеч от нас, сама, но беше добре устроила живота си, беше енергична и доволна. Когато ни видя с бебето, пролича, че споделя щастието ми. Остана с нас първите два месеца

С всеки изминат ден аз започнах да се чувствам – все по-обезпокоена. Тя се държеше все по-собственически с детето и усещах ревност, която проявяваше, когато бях с него. Един ден ми съобщи, че е решила да се премести при нас, за да е по-близо до бебето. Аз не издържах и й казах, че е най-добре да ни остави сами да се справим и, че е време да си ходи. Тя го прие като заплаха от моя страна и желание да я разделя от внучето й. На следващия ден разговаряхме по-спокойно и тя ми разказа нещо от моето детство, което аз не помнех. Родила ме е съвсем млада - на 20 години Усетила е тежестта на отговорностите, уплашила се е и за цели две години пожелала предишната си свобода. Затова ме е изоставила при родителите си за цели две години, през които не се появявала... Аз бях потресена, още повече като погледнах бебето си и си представих, какво е да си тръгнеш от него. А на мен ми се е случвало и съм била изоставена от жената, за която мислех, че съм най-важното нещо в живота...Казах й да си върви. Тя отиде на хотел и ми съобщи, че на другия ден заминава с вечерния полет за дома си..."

Студентът - "психолог" обсъждаше с клиентката подходи (алтернативи), разсъждаваше върху възможния и необходим начин за оптимално полезно намиране на добър отговор.

Съдържанието на алтернативите бяха:

„Да проведе спокоен, задълбочен разговор със съпруга, който по всичко личи, разбира и споделя чувствата ми от раждането на детето. Да изслушам мнението, гледната точка на човека, който ще ме разбере и който я обича.“

„Да осъществя откровен разговор с майка си. Споделяли сме по между си цял живот и радостни и тъжни моменти“.

„ Оптимален вариант е успокояващи разговори със съпруга и осигуряване на добра емоционална среда за последващ задълбочен разговор с майката“.

Колежки и колеги от курса допълват, обогатяват разсъжденията, допринасят за професионалното израстване.

2. Казус. "На 41 години съм. Женен съм от 18 години. Обичам съпругата си. Имаме син на 16 години. Имам печеливш бизнес. Отстрани всичко изглежда идеално - семейство еталон. Но съпругата се опитва да ме задуши. Меси се във всичко, иска винаги да следи всяка моя стъпка. Никога не ми е минавала дори идеята за изневяра., но тя винаги ме подозира. Контролира всеки ход на сина ни, който вече се превръща в мъж. Опитва се дори да избира приятелите му Държа на нея, тя е всеотдайна и отлична домакиня. Как да я убедя, че имам нужда и от лично пространство?"

Възможни алтернативи:

Да разговаря по темата със съпругата си и да й каже как се чувства: Да сподели какво цени у нея, да покаже обичта си.

Mavrodiev, Stoil

Да бъде директен, открит и категорично да заяви потребността си от лично време и пространство. Да защити правото на собствен избор.;

Да изслуша, но да изисква същото и от съпругата си.

Да промени начина на общуване с нея, да даде добър пример и на сина си.

За оптимална алтернатива се приема третата. Семейството „еталон“ по този начин ще се превърне в истинско семейство, в което всеки ще се чувства приет и обичан, но без да престава да бъде себе си. Защото е възможно да намрази жена си, като и препише отговорността за собствената си невъзможност да си извоюва пространство.“.

В друга ситуация в обучението, в даден момент, споделих със студентите, че външни черти на личността, свидетелствуват за вътрешни особености, преживявания, процеси. То ги развълнува, породява потребност да разкриват връзки на външни проявления и душевни характеристики.

Появиха се и зачестиха нов вид изследвания. Привличаха вниманието, будеха вдъхновение.

В учебните часове студентите започнаха да донасят от новите си изследвания, да ги разглеждат, обсъждат, допълват, да осмислят значими посоки на свои творчески изявявания. Скоро залите за занятия започнаха да се изпълняват с резултати от новите изследвания. Студентите отделяха време за тяхното разглеждане, коментиране, попълване с нови и нови особености, добър показател за растеж на лични научни интереси и тяхно реализиране, привнасящо нарастващи психологически преживявания. Появиха се портрети, с типични външни особености на видни личности и герой – на Петър Дънов, Ернесто Рафаел Гевара де ла Серна (по известен като Че Гевара), на Лудвиг ван Бетовен, на Фредерик Шопен, на Цар Симеон Велики, на Паисий Хилендарски, на Васил Левски, на Иван Вазов и др., придружени с типични външни очертания, от които студентите отиваха към осмисляне на вътрешни съдържания. Няма да излагам целите анализи, а само някои от тях:

Петър Дънов: „Очите са огледало, прозорец на душата. Нищо не говори така за човек, както те. Първото нещо, което ми направи впечатление, като погледна портрета, са очите – загледани на някъде, сякаш към бъдещето, леко присвити. Излъчват топлина и доброта, заглеждайки се вижда, че се усмихват. Външният ъгъл на очите, завит надолу, говори и за смирение, покорство.

Загадъчната усмивка, показва дълбока и чувствена натура. Челото – интелигентност, дарби, талант, практичност и мъдрост. Овалната форма на лицето се отличава с пламенност, амбиции и доминантност, остър и аналитичен ум.

Облечен е със сако и бяла риза, което говори, че държи на външния си вид.“

Фредерик Шопен: Изправената позиция на тялото и насочеността на погледа показват увереност в себе си, решителност, дори гордост. Облеклото подсказва за прилежност, подреденост и високостепенност. В погледа се четат решителност и целеустременост. Амбициозен човек със силна воля, насочена към постижения на успехи, непоколебим. Излъчва спокойствие и търпеливост, не напрегнатост. Погледът е преценяващ, задълбочен и замислен. В него се четат честност и искреност“

CHALLENGES AND EXPERIENCES IN TRAINING PSYCHOLOGY STUDENTS. CONVERSATION WITH PROF. DOCTOR OF SCIENCES LUBIMIR GEORGIEV

Цар Симеон велики: „Жилестите му ръце разкриват усиления труд, който е положил, за да достигне до царския престол. Външният вид сочи спретнатост, самоуважение. Широко отворените очи, разкриват увереност“.

Васил Левски: Оръжията в двете му ръце отразяват неговите качества и способности на борбеност, кураж и смелост. Позата, която е заел говори за неговата гордост, непоколебимост и находчивост. Вижда се неговата непреклонност и отдаденост на делото. В съзнанието му изпъква отговорност и преданост“.

„От портрета на Иван Вазов можем да подчертаем характеристиките: увереност, строгост, замисленост, сериозно излъчване, мъдрост, съсредоточеност, възискателност, устременост, патриот с творческо излъчване“.

Студентите се чувстваха доволни от своите занимания, щастливи, мобилизирани в очаквания на нови по вид съпътстващи изследвания. Като преподавател се стараех да ги удовлетворявам.

В занятие споделих, че това, което е на сърцето на човека, излиза на лицето, отразява се на поведението. То беше достатъчно, за замисляне на участниците, за отправяне към търсене, наблюдение и описване на случаи, в които се проявява посочената зависимост, за описване на възприеманото, за споделяне с колегите и колежките на възприетото и преживяното. Всяка проява студентите разглеждаха като допълнителен успех, като професионално задълбочаване, като натрупване на жизнена култура, която укрепва самочувствието, волята и увереността в извяването, утвърждава самочувствието и самосъзнанието за психологически постижения. Те предаваха на студента личностна увереност, душевна устойчивост.

Ще предам две от наблюдаваните характеристиките, свързана с последната закономерност:

1. Наблюдение. „Извърши се в един октомврийски следобед в градската градина. Наблюдаваните от мен лица бяха двойка, момче и момиче на възраст 18 -22 години.

Бяха седнали на една от пейките. На пръв поглед изглеждаха много влюбени и щастливи. Момичето беше седнало в приятеля си, а той не спираше да я прегръща силно, сякаш искаше да останат така за винаги. Явно момчето я попита, как е минал денят ѝ, а тя като чели точно този въпрос очакваше. Момичето започна да обяснява. Ръкомахаше доста бурно и запалено. Явно ѝ се беше случило нещо доста интересно, защото не спираше да се усмихва, а приятелят ѝ я слушаше, следеше внимателно историята, която му разказваха. По някога вперваше очи и изглеждаше доста озадачен от това, което му разказваха, все едно питаше с очи „Наистина ли това се случи на теб?“. Беше доста внимателен. Поклащаше глава, в знак, че е там и всичко чува, но...може би не разбира.

Момичето беше доста запалено по своя разказ. Понякога повишаваше леко глас, но изглеждаше доста въодушевено от случилото се. Приятелят ѝ също се усмихна, като чели казваше: “Браво радвам се за теб.“. Те се прегърнаха, целунаха се, виждаше се, че обичта между тях е доста силна. Постояха още няколко минути, мълчейки и погълнати

Mavrodiev, Stoil

от любовта, която дори и сляп човек, щеше да я види. След това, хванати за ръце, тръгнаха на някъде, видимо щастливи“.

2. Наблюдение. „Отивам на кафе с приятелка, но не след дълго до нашата маса се настаниха момче и момиче., на около 20 години. Още с влизането си в кафето си пролича, че нещо не е наред, защото жестовете им бяха силно изразени, а погледите - притеснени. Двамата седяха един срещу друг. Момчето беше навело глава, което най-вероятно се дължи на неувереност или на вина за нещо. Момчето допираше изправените пръсти на двете си ръце. По този начин показваше власт и влияние върху момичето. Двамата дълго време не си продумаха нищо. След това, момчето започна да се кара на момичето, а то само седеше със скръстени ръце на гърдите. По този начин изразяваше своето несъгласие. Явно нещата, които момчето каза, разстроиха момичето и то се разплака.

Момчето сложи ръцете си върху бедрата. Показваше авторитет, власт. След около 15 минути, удари по масата и си тръгна от кафето, най-вероятно неуспял да издържи на напрежението. Момичето остана още около 5 минути, Трябваше й малко време да помисли върху случилото се. Плати сметката и си тръгна от кафето, навело глава, което най-вероятно изразяваше вина.“

Съпътстващи, разнообразни, увличащи, интересни за студентите изследвания, увеличаваха педагогическия им опит. В процеса на общуването, те забелязваха, че почерците им са различни. Това ги вълнуваше. Искаше им се да узнаят на какво се дължат специфичните особености. Така просто са свикнали, или има някакви причини. Обсъждаха по между си. Обясняваха си, че това са навици, прояви на присъщи начини на писане. И все пак, въпросите им оставаха.

При една от срещите им обясних, че съществува наука за почерка и тя се нарича графология. Интересите им целенасочено се отправиха към проследяване на познанията. Задълбочаваха се върху професионалния анализ на почерк. На основата на него, анализираха, оценяваха, осмисляха съдържанието на своя почерк и полагаха грижи за неговото усъвършенстване. Разбираха, че то е свързано с личностното изграждане.

Студентите придобиваха знания за наклоните на буквите – на дясно, показател за висока емоционалност, общителност, любезност, отвореност, за потребност от нови преживявания; Лек натиск на химикалката-притежаване на скромност, преданост, чувствителност, съпричастност; Текстове със средна големина - признак за лесна адаптивност; Удължаване опашките на буквите „р“, „д“ „у“ и др. - стремеж към самоизява; Редовете на букви - равни и прави - свидетелство за психична уравновесеност, установено поведение, светоглед, характер, разсъдливост; Свързани и несвързани букви – свидетелство за уравновесеност между ума и чувствата; Изписани всички букви - личността свършва винаги своята работа докрай и разполага с време. Бързо писане - свидетелство за бърза ориентация, за енергична, предприемчива личност и др.

CHALLENGES AND EXPERIENCES IN TRAINING PSYCHOLOGY STUDENTS. CONVERSATION WITH PROF. DOCTOR OF SCIENCES LUBIMIR GEORGIEV

Студентите осъзнаваха, че графологията и психиката са свързани. Вертикални букви бележат душевно равновесие на ума, съдържаност, сила, разсъдливост, господство на разума над чувствата, самообладание;

Букви, изписани с лек наклон на ляво, дават познания, че умът контролира чувствата; При силен натиск, текстът показва решителност, енергичност;

Букви по размери по-малки, дребни, свидетелствуват за съдържаност, самообладание, съсредоточеност, стеснителност, срамежливост;

Широки, обемисти букви – характеризират въображение, естетичност, егоцентричност.;

Равни и прави редове – дават знания за психична уравновесеност, установено поведение, светоглед, характер, разсъдливост;

Свързани букви в думите – свързани мисли, творчески характер, критично мислене, практичност;

Отворени или не добре затворени буква - знак за откровеност;

Бавно писане-излъчва познания за организираност;

Голямо разстояние между буквите – чувство за свобода;

Познанията по графология стимулираха студентите да постигат желан почерк. Те се стараеха, отделяха време за упражнения, Постигнатите резултати ги радваха, насърчаваха.

Така по време на следването, освен програмното съдържание, студентите предприемаха инициативи, които, ги подбуждаха към търсене и придобиване на допълнителни познания, развитие на умения, способности, за които никой не е настоявал, изисквал, а в многообразният живот, в динамичната действителност, те идват на вниманието, подбуждат към търсене, към нови посоки на културно развитие, на личностно изграждане. То става по-разнообразно от първоначално предвижданото, с по-широки въздействия.

Наред с главната образователна цел - психологическо образование в дадени направления, през годините на следването познанията и развитието се съпътстваха, допълваха от нови, обусловени от съвременния живот.

Благодаря Ви за интересния разговор, проф. Георгиев!

Накрая искам да споделя нещо лично: познавам проф. Георгиев още като докторант, а след това и като преподавател в катедрата. Това, което ме впечатли във взаимодействието с него, беше неговата прецизност, вискателност, безрезервна и безкористна подкрепа към всички нас. Отношението винаги е било бащинско. Като преподавател и изследовател винаги е бил всеотдаен. Той насърчи всички ни в академичното развитие. Рядко има преподавател, който с такава любов да говори за своите студенти, както проф. Георгиев. И днес той е в "крак с времето", следи тенденциите в съвременната психология и разработва интересни идеи. Ще завърша с пожелания към нашия любим професор за много бодрост, здраве и творческа енергия!

Mavrodiev, Stoil

Използвана литература:

Mavrodiev, S., (2010). Zhivot – ot daden na naukata i horata – intervyyu s prof. d.ps.n. Lyubomir Stoev Georgiev – po sluchay negovata 80 godishnina [Life - devoted to science and people - interview with Prof. Lyubomir Stoev Georgiev, D.Sc. - on the occasion of his 80th anniversary] In: Scientific conference with international participation "Psychology - traditions and perspectives", 29-31.10.2010, Blagoevgrad, pp. 34-45, ISBN - 978-954-680-735-9

Rangelova, E. (compiler and editor), (2020). Lyubomir Georgiev. Zhivot vav vremeto, s vremeto i dalgoletie [Lyubomir Georgiev. Life in time, with time and longevity], Gabrovo, publishing house "EX-PRES" ISBN: 978-954-490-682-5